

Για τη γενική απεργία της 22/09/2025 στην Ιταλία (Pic- Vid)

Από την Α.

Στις 22 Σεπτεμβρίου η Ιταλία βρέθηκε υπό γενική απεργία προς αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τη Γάζα και το λαό που μάχεται ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές κινήσεις του Ισραήλ αλλά και της ιταλικής κυβέρνησης που το στηρίζει. Το κάλεσμα έγινε κυρίως από τα σωματεία βάσης εργαζομένων σε όλη τη χώρα, αλλά φυσικά υποστηρίχθηκε από πληθώρα αντιφασιστικών και αντισιωνιστικών οργανώσεων. Χιλιάδες άνθρωποι βρέθηκαν στους δρόμους μικρών και μεγάλων πόλεων, παιδιά, μαθητές, φοιτητές, ηλικιωμένοι, κλείνοντας λιμάνια, σταθμούς τρένων και κεντρικούς αυτοκινητοδρόμους με σύνθημα «BLOCCHIAMO TUTTO», δηλαδή μπλοκάρουμε τα πάντα. Και έτσι έγινε, τα πάντα μπλόκαραν – γιατί τα μπλόκαραν οι διαδηλωτές, με τα ίδια τους τα χέρια.

Και κάπως έτσι, για πρώτη φορά έπειτα από πολλά χρόνια (ίσως μετά τα γεγονότα της Γένοβας στις αρχές του 2000) οι δρόμοι της Ιταλίας ξαναπλυμμήρισαν με αστυνομική βία, καταστολή και κυβερνητικό μίσος. Αξίζει σε αυτό το σημείο να ειπωθεί πως πέραν των μεγάλων επεισοδίων πέρσου στις 5 Οκτώβρη στη Ρώμη – όπου και υπήρξε ξανά μεγάλη κινητοποίηση για την Παλαιστίνη, τα τελευταία χρόνια η χώρα της Ιταλίας δεν έτυχε να κληθεί αντιμέτωπη με τόσο μαζικές κοινοποιήσεις που ήταν ικανές να ξυπνήσουν μνήμες των συνεδρίων της G8 στη Γένοβα. Οι χτεσινές κινητοποιήσεις, λοιπόν, πέραν της τεράστιας σημασίας τους ως μήνυμα αλληλεγγύης και στήριξης έναντι στην παλαιστινιακή γενοκτονία, αποτέλεσαν και ημέρα επαγρύπνησης της αντίστασης του λαού και των κινημάτων ενάντια στην καταπίεση. Μιλάμε για μια ημέρα διπλής νίκης, αλλά όπως αναφέρθηκε πολλαπλά και από τα κινήματα – «ημέρα ελπίδας», αφού είναι πλέον ξεκάθαρο πως

τελικά τίποτα δε σταμάτησε το μακρινό 2001. Για πρώτη φορά βγήκαν στους δρόμους άνθρωποι που ίσως ποτέ ξανά δεν είχαν απεργήσει, παιδιά που πρώτη φορά στη ζωή τους είδαν τον κόσμο να αντιστέκεται. Την ίδια στιγμή, ο τύπος αναφέρει «διαταραχές» χωρίς προηγούμενο, και χαρακτηρίζει όσα άτομα βγήκαν στο δρόμο «εξτρεμιστές» ή «αντάρτες», αντικυβερνητικούς εκπροσώπους και άλλα, δίχως να γίνεται λόγος για την πολιτική και την ηθική του ζητήματος.

Μεγάλα λιμάνια της χώρας όπως η Γένοβα, το Λιβόρνο, η Ραβέννα, η Βενετία, η Ανκόνα κατακλύστηκαν από διαδηλωτές όπου μπλόκαραν την κυκλοφορία πλοίων και οχημάτων για ώρες. Αντίστοιχα, τεράστιοι σιδηροδρομικοί σταθμοί όπως αυτός του Μιλάνο και της Νάπολης δέχτηκαν τεράστια πίεση από τους διαδηλωτές. Η Ρώμη γέμισε με δράσεις μικρών και μεγαλύτερων διαστάσεων καταγράφοντας ιστορικά ρεκόρ συμμετοχής του κόσμου στην πρωτεύουσα μπλοκάροντας κεντρικούς αυτοκινητοδρόμους και εθνικές οδούς, όπως συνέβη και στην Μπολόνια. Φυσικά, όλες οι δράσεις που επέφεραν άμεση ενόχληση και αποτελεσματικά εμπόδιζαν τη συνέχιση της «κανονικότητας», κάνοντας ακόμη πιο ηχηρό το μήνυμα της απεργίας, πνίχθηκαν από δακρυγόνα, αστυνομικές αύρες και άπλετο ανθρωποκυνηγητό με διαδηλωτές να σέρνονται στα πεζοδρόμια από χέρια μπάτσων που δε σταμάταγαν να τους δέρνουν έως ότου καταλήξουν στο νοσοκομείο. Την ίδια στιγμή ωστόσο, στην αντίπερα όχθη της ιστορίας, οδηγοί οχημάτων σε δρόμους όπου η κυκλοφορία έκλεισε, στέκονταν αλληλέγγυοι με τους διαδηλωτές, υψώνοντας τις γροθιές τους χωρίς καμία επιζήτηση της λήξης των δράσεων.

Ας περάσουμε, λοιπόν, σε μια συνοπτική καταγραφή της απεργιακής ημέρας στην Μπολόνια. Τα πρώτα καλέσματα ξεκίνησαν από τις 8 το πρωί με στόχο οι φοιτητές να παρέμβουν σε κάθε μάθημα όπου οι καθηγητές δεν απεργούσαν μπλοκάροντας την διαδικασία, και φυσικά δίνοντας έτσι την ευκαιρία και σε κάθε άλλο φοιτητή που θα ήθελε, να έχει την ευκαιρία να συμμετάσχει στις διαδηλώσεις. Από τις 9.30πμ ξεκίνησαν συλλογικά ατομικότητες και κολλεκτίβες από όλα τα προάστια της πόλης με

στόχο να μαζευτούν στις 10.30πμ στην κεντρική πλατεία της πόλης, Piazza Maggiore, από όπου και θα ξεκινούσε επίσημα η μέρα. Μετά τις πρώτες καταγραφές γίνεται λόγος για πάνω από 50.000 άτομα, με δημοσιεύματα να αναφέρουν ακόμη και πάνω 100.000 (σε μια πόλη των 391.000 – 1 στους 4 περίπου ήταν στον δρόμο). Εφόσον η κεντρική πλατεία αλλά και οι τριγύρω δρόμοι βούλιαξαν από τον κόσμο στις 11.30 σχεδόν, ξεκίνησε μια μαζικότητα πορεία, η οποία πέρασε από όλους τους μεγάλους κεντρικούς δρόμους. Όταν η πορεία έφτασε στο ύψος του σιδηροδρομικού σταθμού, συναντήσαμε κάτι πρωτοφανές. Αστυνομικές δυνάμεις είχαν κατακλύσει το σταθμό και τους γύρω δρόμους, φοβούμενοι πως μετά την εισβολή των διαδηλωτών στο σταθμό το 2024 στις αντίστοιχες κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη, θα συνέβαινε το ίδιο. Φέτος, όμως, η πορεία ακολούθησε μια διαφορετική διαδρομή, βγήκε εκτός του κέντρου, έφτασε στο κεντρικότερο σημείο ένωσης του κέντρου με την εθνική οδό και εκεί σχηματίστηκε κάτι όμορφο. Διαδηλωτές μαζί με εργαζομένους συνεργάστηκαν και έκλεισαν τόσο τη βάση του αυτοκινητοδρόμου αλλά και όλη την επάνω γέφυρα, διακόπτοντας την κυκλοφορία προς κάθε δυνατή κατεύθυνση και κρατώντας κλειστούς πάνω από 4 δρόμους. Η κατάσταση παρέμεινε έτσι για αρκετή ώρα έως ότου οι διαδηλωτές ξεκίνησαν ειρηνικά να αποχωρούν με στόχο να συνεχίσουν την πορεία, η οποία θα κατέληγε ξανά στο κέντρο της πόλης έπειτα από ήδη 5 ώρες στο δρόμο.

Και τότε, ενώ πάνω στη γέφυρα είχε αποχωρήσει μεγάλο κομμάτι του κόσμου, αστυνομικές δυνάμεις περικύκλωσαν τους «τυχερούς» που είχαν μείνει πιο πίσω και επιτέθηκαν αναίτια στους ήδη υποχωρούντες διαδηλωτές. Οι συγκρούσεις κράτησαν αρκετή ώρα και οδήγησαν πολλούς ανθρώπους να τρέχουν πανικόβλητοι κατεβαίνοντας εκτός δρόμου – μέσα από ένα λόφο, ανήμποροι να αναπνεύσουν. Τελικός απολογισμός 7 συλληφθέντα (γίνεται λόγος και για 8°).

Εξαιτίας λοιπόν, της κατάστασης και ενώ η ώρα ήταν ήδη 5μμ, η πορεία έχοντας ακόμη τεράστια δυναμική κόσμου, κατευθύνθηκε

προς την piazza Lucio Dalla, όπου και αποφασίστηκε να κινηθεί συλλογικά προς το αστυνομικό τμήμα σαν ένδειξη αλληλεγγύης. Μετά από αρκετές ώρες αναμονής και γύρω στις 9μμ, γνωστοποιήθηκε πως θα αφεθούν ελεύθερα 4 άτομα, ενώ δεν υπήρξε απόφαση για τα υπόλοιπα. Μεταξύ 6μμ και 9μμ η πλατεία που βρίσκεται μπροστά στο AT είχε γεμίσει με κόσμο, που ζητούσε την άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων και δεν υποχώρησε ούτε όταν η αστυνομία προσπαθούσε να τους απομακρύνει προετοιμάζοντας άρρες, δακρυγόνα και γκλοπ. Αποφασίστηκαν περαιτέρω ανοιχτά καλέσματα για δράσεις αλληλεγγύης προς τα συλληφθέντα αλλά και συνέχιση των δράσεων υπέρ της στήριξης του αγώνα του παλαιστινιακού λαού.

Τίποτα δε θα σταματήσει, ενώ η Παλαιστίνη φλέγεται. Σκατά στις πολιτικές που δολοφονούν αθώους, όπως και σε όσες τις στηρίζουν. Ο ιταλικός λαός δεν καθρεφτίζεται ευτυχώς στο πρόσωπο της Μελόνι, κι αυτό χθες αποδείχθηκε ξανά.

Φωτογραφίες

Γένοβα

Βενετία

Μπολόνια

Μπολόνια

Βίντεο

<https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/f0f35a6eca20951b6903b925b3a525a57f7d992aebc673e4e5bc6eafda5c8fa8.mp4>

<https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/af0e94d545ca31a0fb410b07eb234ba5444031db7da13fa8210fc55d66859e6d.mp4>

<https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/42053a90904cb60c792c50c8d5a0f8a7594e54dd1a08e9e6c445b4d246818c67.mp4>

<https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/9131fadffe7c86ec4e621e1d08a0b40a9cb8e18c0e3a05ae22fa3d296a728918.mp4>